

Viatjar a DONOSTI va ser un plaer

Platja de la Conxa des del "Mirador"

Com a xica jove que sóc i una miqueta ganduleta, m'agrada molt viatjar, i sempre tinc un bon grup d'amics disposats a acompanyar-me. En aquest cas van ser: Brigi, Ana Francis, Sebastià, Jacobo i jo; el lloc on anavem, un poquet més lluny que el mes de gener, és una de les capitals més boniques d'Espanya, per no dir la que més: SANT SEBASTIÀ - DONOSTI.

Tots equipats i amb bona cosa de roba, perquè ens van dir que el nord és molt gelat i sempre plou, el dimecres dia 1 d'octubre a les 21:10 sortíem de Benicarló cap a Tarragona i a les 22:40, de Tarragona cap a Donosti.

Vam viatjar tota la nit, vam sopar al tren uns bocates que portàvem i després d'un ratet de xerratola, vam passar a gitar-nos al nostre compartiment on estaven les lliteres que, com deia Sebastià, més bé semblaven prestatgeries que llits, però així i tot vam dormir fins les 7:30 que va ser quan ens va despertar l'acomodador, ja que a les 7:45 arribàvem al nostre destí.

A la cafeteria de l'estació vam desdejunar i creuant el pont de Mª Cristina, per

damunt el riu Urumea, vam arribar a l'hotel on ens quedàvem; com les claus no ens les donaven fins les 12:00 vam deixar les bosses a la saleta i escoltant els consells, que molt amablement ens va donar el recepcionista, ens en vam anar de ruta.

Passejant, passejant, vam arribar al port dels pescadors on des del mirador vam al·lucinar per primera vegada contemplant la "platja de la Conxa", després vam arribar al boulevard i a la part antiga de la ciutat. Passant per l'església de Santa Maria i muntanya amunt per uns caminets vam pujar fins al "Monte Urgull"; hi havien uns conills que semblaven embalsamats de grans que eren i quetsos que estaven, però Sebastià i jo els vam esbarrar. Vam descansar una mica al Castell de La Mota, admirant al "Cristo del Sagrado Corazón" de 24,5 m. d'alçada, i la meravellosa vista de la Platja de la Conxa. Aquí dalt hi havia també un Museu Naval però estava tancat i no el vam poder visitar.

Ràpidament, parlant i cantant, vam arribar altre cop a la ciutat i com que havíem

fet fam, a les 11:30 ens entaulàvem a menjar un poquet, però va ser una gran fartada.

Sense cap pressa i de volta a casa ens paràvem a cada "escaparatè" a vore-ho tot, a comprar alguns records i els vaig fer entrar a una tenda a admirar la gran exposició de quadres brodats amb punt de creu que ens van deixar bocabodats a tots, també ens vam quedar estranyats al passar per la plaça Constitució i vore-la tota pintada igual, amb els balcons numerats i després ens van dir que antigament era la plaça de bous i la gent llogava els

una pastisseria ¡¡mmmmml, quins "pastelets" més bons ens vam menjar per a berenar....

Un cop a terra vam fer un troç de la ruta del trenet però a peu, passant per davant de l'Ajuntament que estava en obres, estava "vallat" i apenes es veia, però el poc que es veia era preciós; també vam passar per davant del teatre Victòria on se celebra el "Festival de Cine" i per l'hotel Mª Cristina on es queden els famosos. Ah!! i uns retrats a la platja de la Conxa no van faltar, ens les va fer un Santmateuà.

Seguint passejant vam

Els "artistes" davant del Teatre Victòria

balcons i per això estava així.

Un cop a les habitacions vam desfer les maletes, guardant les caçadores, xubasqueros i paraigües que de moment no ens feien cap, cap falta, i ens vam recostar una miqueta per descansar. Al despertar-nos vam escriure les postals als familiars i amics. Ens vam canviar i vam tornar a sortir.

Abans de pujar a un trenet anomenat "TXU TXU" que ens va passejar per tot Sant Sebastià, vam entrar a

entrar al mercat de Sant Martí per comprar una mica de fiambre per sopar, també vam visitar la catedral i ja esgotats vam seure a una terrassa per beure'ns uns gotets de "txacolí", que és el vi que beuen els donostiarres, un vi que se serveix amb un got ample i prou alt i s'ompli tirant-lo des de dalt com la sidra, però sols s'ompli dos ditets, nosaltres vam pensar, ¿per a què tan gran got per a tan poc caldo?, com estem acostumats a tindre el got ple ho véiem un poc curtet.